

متن پرسش

با یاد خدا و با عرض سلام خدمت استاد گرامی. اینجانب دختری هستم که بتازگی فارغ التحصیل یکی از رشته های مهندسی شده ام ولی مدتی است که برای ادامه مسیر دچار تردید شدیدی شده ام که آیا ادامه تحصیل در همین رشته عمل درستی است یا نه؟ با توجه به اینکه در پایان دوره کارشناسی عملاً پوچی این قسم علوم را حس میکردم و از طرفی چون ادامه تحصیل در حال حاضر روندی شده که چون همه دنبال می کنند ما هم بدنبالش میرویم و از سوی دیگر ادامه تحصیل دانشگاهی علوم معارف و همینطور تحصیل در حوزه از سوی خانواده ام اصلاً مورد تایید نیست واقعا نمیدانم باید چکار کنم! از سوی دیگر ترس از این دارم که این مقاومت درونی در برابر ادامه تحصیل در رشته خودم از تنبلی و بی ارادگی نشئت گرفته باشد که البته تا حدودی اینها خود از نوعی بی انگیزگی ریشه گرفته و در یک سیکل باطل همدیگر را تشدید نموده و شروع کردن و اقدام نمودن در این زمینه را برایم با اضطراب همراه کرده است. خواهشا مرا راهنمایی کنید که برای مبارزه با این تنبلی و بی ارادگی دقیقا باید چکار کنم و راه درست کدام است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: شاید بتوانید در کنار ادامه ی تحصیل در رشته ی خودتان با یک برنامه ریزی دقیق، مطالعه در معارف الهی را نیز ادامه دهید. بعضی دوستان به خوبی از عهده ی هر دو کار برآمده اند، به طوری که با یک برنامه ی دقیق جای درس دانشگاهی را تعیین می کنید که نه از مرز خود جلوتر بیاید و بخواهد همه ی زندگی و فکر را اشغال کند و نه کاملاً به حاشیه رود. از آن طرف جای مطالعه در معارف الهی را با برنامه ریزی منظم و کارشناسانه ادامه دهید تا نه تنها احساس پوچی نکنید بلکه متوجه توانایی های گسترده ی خود شوید. إن شاء الله. موفق باشید